تفاوت توصيف و اشاره

۱- اين حقيقت كه يكی از مهمترين كارهای ذهن، استفاده **اشاره**گونه از آلات مفهومی خود است، غير از اينكه خود فی حد نفسه بحث جالبی است، در موارد متعدد، سبب تحقيق عميقتر و پيشرفت بحث ميشود، و نيز در موارد متعدد، سبب مغالطات و اشكالات در مباحث و پژوهشهای علمی، ميشود.

تقسيم مفهوم به كلّی و جزئی

مثلا منطقيين، مفهوم را به دو قسم، مفهوم كلی و مفهوم جزئی، تقسيم كردند، اما مورد اشكال قرار گرفتند كه مفهوم، جز كلّی نخواهد بود! و ضم كلّی به كلّی هم، جز كلّی بودن نتيجه نميدهد! پس مفهوم، ذاتاً كلّی است و وجود، ذاتاً جزئی است، و مفهوم به سبب پيوند با يك وجود معين، بالعرض از او كسب جزئيت ميكند.

اما همين واقعيت را ميتوان بدين گونه تقرير كرد كه ذهن گاهی به وسيله يك مفهوم، **توصيف** ميكند، و گاهی به وسيله يك مفهوم، **اشاره** ميكند، مثلا كلمه "زيبا" گاهی به كار ميرود و معنای وصف زيبائی و قشنگی دارد، ولی گاهی پدر و مادری اين كلمه را نام فرزند خود گذاشتهاند، و وقتی اشخاص آشنا با آنها ميپرسند: زيبا حالش چطور است؟ اصلا معنای توصيفی در نظر ندارند بلكه تنها به يك موجود معين، اشاره ميكنند.

بحثهای ظريفی در اينجا راجع به انواع توصيف و اشاره مطرح است كه شايد بعض آنها بعدا به مناسبت بررسی شود.

بازبينی #2
ايجاد شده 17 آوريل 2025 11:03:26 توسط ... .
به روزرسانی شده 17 آوريل 2025 11:11:33 توسط ... .